

GLASILO SLOVENSKEGA ČEBELARSKEGA DRUŠTVA V LJUBLJANI.

LETO XXII.

V LJUBLJANI, 15. AVGUSTA 1919.

ŠTEV. 8.

Občni zbor Slov. osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko v Ljubljani.

(Poroča tajnik in blagajnik H. Zirkelbach.)

Pričakovati je bilo, da bo občni zbor zelo slabo obiskan. V Sinči vesi na Koroškem se je vršil ta dan ljudski tabor, Notranjska je zasedena, zelo draga je železniška vožnja in prehranjevalni stroški, in čebelarji prepeljavajo ta čas tudi čebele v pašo. Toda vkljub temu je prišlo na občni zbor 180 zavednih čebelarjev iz bližnjih in daljnih krajev. Toliko jih ni bilo še nikdar, kar obstoji društvo. Zaradi tako velike udeležbe je bilo nemogoče, da bi se občni zbor vršil v sicer prostornem čebelnjaku v Marijanišču, kot druga leta. Zato je hišni gospodar g. prošt Andrej Kalkan pripravil obširno in hladno obednico za zborovanje.

Otvoritev občnega zbora.

Podpredsednik g. M. Humek otvori ob pol 10. uri občni zbor. Pozdravi prvič po vojni zborovalce v svobodni Jugoslaviji. Izrazil je veselje, da so se čebelarji v tako velikem številu kot še nikdar doslej, udeležili občnega zbora, kar je dokaz, da znajo ceniti pomen organizacije. Pozdravi odbornika g. prošta in prelata kot hišnega gospodarja, pozdravi ga pa posebej še kot voditelja kmetijskega poverjeništv. Ker ga je doletela pred dnevi še izredna čast, da je bil imenovan za stolnega prošta, mu najiskrenejše čestita v imenu društva in od-

bora. (Viharno ploskanje in živijo-klici.) Dalje pozdravi g. predsednik g. Majerja iz Ziljske doline kot zastopnika koroških čebelarjev. Obžaluje, da se niso mogli udeležiti današnjega zborovanja naši vrli Notranjci, Žnidaršič, Sajovic itd., katerih nismo pogrešali na nobenem občnem zboru. Gotovo bi prišli danes tudi zastopniki goriškega čebelarskega društva, ko bi le mogli. Končno povdarja g. predsednik, da zborujemo v izrednem času, v najslabših čebelarskih razmerah. Obupavamo sicer, toda ne obupamo. Kvišku srca! Vzdržali bomo še naprej.

Po tem pozdravnem in uvodnem govoru pozove g. predsednik tajnika H. Zirkelbacha, da poda

Tajniško poročilo.

Cenjeni zborovalci!

Minula je nesrečna vojska. Na razvalinah bivše Avstrije so se ustanovile nove države in vsaka teh novih držav dela z vsemi močmi na to, da si zgradi temelj za svoj obstoj in razvoj. Ta temelj je narodno gospodarstvo, ki je največ trpelo vsled vojske in je pogoj in podlaga za dobrobit države in državljanov.

Toda ne samo nove države si prizadevajo na novo urediti svoje gospodarstvo, marveč tudi posamezen državljan.

Ustanavljajo se ali se bodo ustanovile nove tovarne, gospodarske zadrúge, zveze, društva itd., ali pa se nanovo oživljajo že obstoječe, ki so med vojno delovale kakor so pač mogle, ali pa so morale vsled gospodarskih razmer prekiniti svoje delovanje.

Naše čebelarsko društvo sicer med vojno ni prekinilo svojega delovanja, marveč je brez vsake podpore delovalo, kolikor je pač moglo v danih razmerah, medtem ko je mnogo drugih strokovnih društev takoj začetkom vojne ali pa med vojno prekinilo nadaljne delovanje. Tudi to društvo čakajo v bodoče velike naloge, katerim bo danes nanovo izvoljeni odbor moral posvetiti vse svoje moči, da bo društvo doseglo popolnoma svoj namen.

Že sedanjí odbor se je oprijel po končani vojni te velike naloge, t. j. reorganizacije društva na zunaj in znotraj, novi odbor bo moral pa nadaljevati započeto delo.

Delovanje odbora.

Dovolite, cenjeni zborovalci, da Vam v kratkem poročam v imenu odbora o njegovem delovanju od zadnjega občnega zbora, ki se je vršil lani na ta dan in na tem prostoru.

Slovenski čebelar.

Pričnem naj pri duši društva, pri »Slovenskem čebelarju«. Ker je društvo navezano le samo nase, brez kake podpore od katerekoli strani, je moralo štediti, kolikor je pač moglo, da je izhajalo s svojimi skromnimi dohodki. Poleg drugih izdatkov so posebno rastle tiskarski stroški med vojno od leta do leta. Zaradi tega je sklenil lanski občni zbor, da se naročnina »Čebelarju« oziroma članarina zviša od 4 na 5 K pod pogojem, da bo list izhajal vsak mesec in ne štirikrat na leto. Toda cene so od novega leta zopet tako poskočile, da je bil odbor primoran članarino zvišati od 5 na 8 K. Cene pa se še vedno dvigajo tako, da znaša samo račun v tiskarni »Slov. Čebelarja« za prvo polletje 1919 za 6 številčk 9074 K brez

znamk, brez vezanja, ekspedicije, brez honorarja uredniku, upravniku, sploh samo čist račun v tiskarni. Ako primerjamo n. pr. račun tiskarne za »Slov. Čebelarja« v istem obsegu leta 1914, ki je znašal za celo leto 1920 K proti sedanjemu polletnemu, vidimo, da se je tisk podražil za 945 odstotkov, medtem ko se je članarina zvišala le za 100 odstotkov. Gotovo pa še ni, če stroški za drugo polletje zopet ne bodo poskočili. Vzrok draginje je vedno dražji papir, barva in višje plače uslužbencev v tiskarni. Ako bi odbor ne imel nekoliko prebitka pri sladkorju, bi moral proti volji izdajati list v manjšem obsegu, oziroma manj številčk. Kako naj nadalje izhaja »Čebelar« in v kakem obsegu, o tem bo pozneje odločil občni zbor.

Z novim letom je odložil uredništvo oče »Slovenskega čebelarja« g. Frančišek Rojina. Od rojstva lista je bil njegov vzgojitelj in urednik skozi 21 let. Želel je biti urednik listu do srebrnega jubileja, toda nepričakovano je opustil svoj namen. Razlogi, s katerimi je utemeljeval ta korak, so bili tako tehtni, da jih je moral odbor uvaževati in z obžalovanjem vzeti na znanje njegov odstop. Odbor mu je v »Slovenskem čebelarju« postavil skromen spomenik. Za njegovega namestnika je odbor naprosil društvenega podpredsednika g. Humeka, ki je, četudi zelo zaposlen, vseeno prevzel začasno uredništvo.

»Čebelarja se je razposlalo letošnje 7. številke 2905 in sicer članom našega društva 1950, štajerskemu 805 in na Koroško 150, skupaj 2905 izvodov. Tik pred belarsko društvo še 350 članov, tako da se občnim zborom je prijavilo koroško čebob 8. štef. razposlalo okrog 3250 izvodov.

Reorganizacija društva.

Odbor je storil kar mogoče, da oživi društveno življenje in organizira čebelarje, ker ve, da le v združenju je moč. Priredil je nekaj dvodnevniht tečajev in več predavanj po deželi, delal na to, da so se ustanovile nove podružnice, stare okrepile in oživile.

Lani v tem času je bilo le 15 podružnic, nekaj od teh samo še na papirju, danes je ustanovljenih in oživljenih skupaj 48 podružnic.

Glede organizacije je odbor sklenil, da se vsi direktni člani osrednjega društva zavrnejo na organizacije, t. j. na podružnice na deželi. Vsaki podružnici se določi okoliš in vsaki podružnici se pošlje do konca leta natančen imenik njenih članov in od vsakega člana pripadajoči znesek 1 K. To delo je že v polnem teku.

Odbor se je tudi zavzel za reorganizacijo društva v tem zmislu, da bi se vsa čebelarska društva v Sloveniji zedinila v eno osrednje društvo. Vsa Slovenija bi se razdelila po gospodarskih, prometnih in čebelarskih razmerah v čebelarska okrožja, ki se točno omeje. Vsako okrožje bi predstavljalo eno čebelarsko podružnico in ta podružnica bi imela zopet svoje podružnice kot doslej. V ta namen se je društvo obrnilo na sosednje štajersko čebelarsko društvo, ki je že dalo dovoljen odgovor, ravno tako so tudi koroški čebelarji zadovoljni s tem predlogom. O tem se bo razgovarjal in sklepal pozneje današnji občni zbor.

Zveza čebelarskih društev.

Odbor se je pečal tudi z vprašanjem o zvezi vseh čebelarskih društev v kraljestvu SHS., ki se bo tudi morala ustanoviti v kratkem. V stari bivši Avstriji sta bili dve čebelarski zvezi, obe nemški, ena v Kralj. Vinogradih pri Pragi in ena na Dunaju. Naše društvo je bilo vteleseno pri prvoimenovani zvezi, s katero je pa vsak stik sedaj pretrgan.

Blagovni oddelek.

Odbor se je tudi posvetoval, da bi se uvedel blagovni oddelek, kjer bi imelo osrednje društvo svojo zalogo čebelarskega orodja in drugih čebelarskih potrebščin v večjem obsegu kot dosedaj. Toda za enkrat je moral odbor ta načrt odložiti z ozirom na to, ker ni dobiti blaga in z ozirom na visoko ceno, ki bo v doglednem času gotovo odnehala.

Društvena soba in uradnik.

Tudi je odbor mislil na lastno društveno sobo in na stalno nastavljenega uradnika, oziroma tajnika. Delokrog društva bo čimdalje obširnejši, in društvenih članov vedno več. Dosedaj je društveni tajnik, ki je bil obenem tudi blagajnik in upravnik »Sl. Čebelarja«, ki mora skrbeti za naslove vseh čebelarjev, ki dobivajo list, opravljal vse delo poleg svojega stanovskega poklica, vrhutega pa imel skrbeti tudi za vso razdelitev sladkorja. Tako ogromno delo zahteva stalnega uradnika.

Opazovalne postaje.

Opazovalne postaje, ki so med vojno prekinile z opazovanjem, se bodo zopet na novo oživele. V ta namen se je odbor obrnil na gosp. profesorja Verbiča s prošnjo, da bi on prevzel vodstvo opazovalnih postaj, kar je rade volje ustregel, dasi se ima boriti s težavami in zaprekami.

Sladkor.

Največjo skrb pa je odbor polagal na dobavo sladkorja, da pomore čebelarjem iz stisk. Lani je bila slaba čebelarska letina. Kljub vsem prometnim težavam in pomankanju sladkorja se mu je vseeno posrečilo dobiti 318 stotov sladkorja. Imel je poleg vseh težav še srečo, da je bilo — izredno malo za tedanji čas — ukradeno samo 10 stotov sladkorja. Če bi bil ukraden cel vagon, bi ne bilo to nič izrednega. Sreča je bila tudi, da je sladkor došel in bil razdeljen en mesec pred državnim preobratom, drugače bi bili gotovo člani ob sladkor in ob denar. Takrat ni nikdo jamčil za blago. Četudi je prišlo le malo sladkorja na panj, se je vendar rešilo precejšnje število panjev gotove pogube.

Letos bo pa menda najslabše čebelarsko leto. Celo leto vedno dež. Za pomladno pitanje je izposlovalo kmetijsko poverjenišтво, da je aprovizacija posodila društvu meseca marca za prvo silo 81 stotov sladkorja. Ravno tako je to poverjenišтво izposlovalo pozneje še 800 stotov sladkorja

za Slovenijo. Od te množine je dobilo naše društvo 381 stotov, 200 stotov štajersko čebelarsko društvo in 200 stotov koroško društvo. Sladkor se je večinoma razdelil potom podružnic, posameznikom pa pri osrednjem društvu v Ljubljani. Za jesensko pitanje je odbor prosil za 10 vagonov sladkorja za čebelarje v Sloveniji. Storilo se bo vse, da bo sladkor pravočasno v rokah čebelarjev. Da se je ta za sedanje razmere velika množina sladkorja dobila, gre pred vsem zahvala načelniku kmetijskega poverjeništvu in našemu odborniku gospodu prelatu in novoimenovanemu stolnemu proštu g. Andreju Kalanu, za kar mu bodi izrečena na tem mestu srčna zahvala v imenu vseh čebelarjev.

Odsek za čebelarstvo pri vladi.

Gospod prošt in prelat je kot voditelj poverjeništvu za kmetijstvo v svojem uradu ustanovil tudi odsek za čebelarstvo, ter imenoval na to mesto za čebelarskega praktikanta g. Okorna. To bo zelo koristilo čebelarjem in društvu, ki bo odlej v stalnem stiku z vlado.

Število članov.

K sklepu naj še poročam, da šteje naše društvo do danes 1 častnega in 1959 rednih članov. Število članov se je letos vkljub temu, da odpade vsa Notranjska in vsa Primorska, ki sta zasedeni po Lahih, pomnožilo od lani za 927. Pred vojno leta 1914. je štelo društvo le 800 članov.

Sedanji odbor.

Odbor je imel v poslovnem letu 1918-1919 pet odborovih sej. Sklepi so bili objavljeni v »Slov. Čebelarju«.

V odboru so bili gg.: predsednik Mate Hafner, podpredsednik Martin Humek, tajnik, blagajnik in upravnik »Slov. Čebelarja Henrik Zirkelbach, odborniki pa gg.: prošt in prelat Andrej Kalan, Avgust Bukovic, Julij Slapšak, Janko Strgar, Aleksander Lunaček in Franc Arko. — Revizorja gg. Ivan Černič in Alojzij Trink.

Med letom je odložil predsedstvo g. Mate Hafner. Odbor je odstop g. predsednika vzel na znanje.

Odbornik g. Aleksander Lunaček se vsled bolezni in vsled prevelike oddaljenosti ni mogel udeleževati odborovih sej. Odkar so Lahi zasedli Notranjsko, tudi g. Franc Arko iz Postojne ni mogel več v Ljubljano.

Prihod zastopnikov štajerskih čebelarjev.

Sedaj vstopijo v dvorano odposlanci in zastopniki štajerskega čebelarskega društva gg. Černež, Jurančič, Miloš in Lebar, katere g. predsednik Humek iskreno pozdravi.

Razgovor o tajniškem poročilu.

Nato se je vršil razgovor in sklepenje o posameznih točkah tajniškega poročila.

Pri točki »Slovenski Čebelar« pojasni g. predsednik položaj lista v finančnem oziru. Ali se mora list izdajati v manjšem obsegu, ali pa se mora članarina še za tekoče leto zvišati, ker društvo ne more vtrpeti izgube. Občni zbor soglasno sklene, naj list izhaja še nadalje v sedanjem obsegu, da se pa članarina še za tekoče leto zviša za 6 K. Vsak pravi čebelar bo rad dal še 6 K, saj tudi on prodaja med in vosek po veliko višji ceni, kot pred vojno.

G. Bukovec poroča podrobno o reorganizaciji društva. Ustanovilo naj bi se za vso Slovenijo eno samo čebelarsko društvo pod imenom: »Osrednje čebelarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani«. Prečita premembo pravil.

Predsednik štajerskega čebelarskega društva g. šolski svetnik Ljudevit Černež odgovarja pri tej točki, da bo odbor tega društva, katerega zastopa, preudaril in premislil izpremenjena pravila, potem pa sklical občni zbor. Glede zvišane članarine se pa popolnoma soglaša.

Občni zbor vzame izjavo na znanje. Koroški delegat g. Majer pojasni položaj na Koroškem. Prosi v imenu čebe-

larjev za sladkor in pa podatke za združenje.

G. Bukovic pojasni, da bi se na Koroškem lahko ustanovili dve čebelarški okrožji, v Borovljah in v Pliberku.

G. prošt Kalan predlaga, naj občni zbor pooblasti odbor, da preskrbi izpremembo pravil z ozirom po dogovoru s pokrajinskimi okrožji. Organizacija naj sega v zadnjo vas in pojasnjuje nje velik pomen. Tudi centralna vlada v Belgradu se zavzema za čebelarstvo. V ta namen išče strokovnjaka. Ravno tako je tudi kmetijsko poverjenišvo nastavilo g. Josipa Okorna kot čebelarskega praktikanta, kar bo gotovo zelo vplivalo na povzdigo čebelarstva. Zato toplo priporoča združenje vseh slovenskih čebelarskih društev v eno društvo.

Občni zbor soglasno sprejme ta predlog.

G. predsednik Humek poroča o nadaljni točki: Zveza jugoslovanskih čebelarskih društev. Ker še ni došel od vseh hrvaških in srbskih čebelarskih društev odgovor na to vprašanje, se danes še ne more o tem razgovarjati.

Blagovni oddelek. G. predsednik pojasni, da začasno še ni misliti na to prepotrebno uredbo. Za drag denar ni dobiti primerne sobe, ni dobiti blaga, in če se ga dobi, le za visoko ceno. V doglednem času bo blago ceneje, in društvo bi imelo lahko občutno izgubo. Nastaviti bi se morala tudi oseba, ki bi bila vsaj nekaj ur vsak dan čebelarjem na razpolago. Dokler se ne uredi valuta in društvo ne dobi v ta namen potrebnega kritja, se mora ta namera opustiti.

G. Ant. Lapajne iz Novega mesta navetuje, naj da vlada v ta namen podporo.

G. profesor Verbič kot vodja opazovalnih postaj poroča o potrebi opazovalnic. Vse države jih imajo. Pred vojsko je bilo 16 opazovalnih postaj. Sedaj se je odzvalo 14 opazovalcev. Poudarja potrebo, da bi vsaka podružnica imela opazovalno postajo. Postavi naj se

v proračun postavka za opazovalne potreščine.

Občni zbor sklene, naj odbor stvar presoja in potrebno ukrene.

Glede sladkorja pojasni g. predsednik Humek, da je bila prošnja za sladkor na osrednjo vlado v Belgradu brezuspešna. Kmetijsko poverjenišvo je storilo pri vladi za Slovenijo, kar je bilo mogoče. Morda se posreči dobiti odboru sladkor iz češkega.

G. Jurančič iz Štajerskega priporoča, da naj čebelarji, kjer je ajdova paša, odstopijo od sladkorja. Kdor pobere čebelarju med in ga nadomesti s sladkorjem, ta ni čebelar in ne spada v naš krog.

Po razgovoru o tajniškem poročilu, ki ga je občni zbor odobril, pozove g. predsednik blagajnika H. Zirkelbacha, da poda blagajniško poročilo.

Ker pa so imeli zborovalci v rokah itak tiskano poročilo, občni zbor odkloni čitanje sledečega

Blagajniško poročilo.

Blagajniško poročilo je razvidno iz nastopnega računskega zaključka (glej: Računski zaključek in Bilanco).

K poročilu pojasnim, da je bivša c. kr. poštna hranilnica na Dunaju prenehala svoje poslovanje z Jugoslavijo z dne 15. marcem t. l. Slutil sem že lani, da ne bo vse v redu, zato sem ves denar, bilo je več tisoč kron, dvignil že jeseni in zadnji znesek 400 K v decembru. Potom vplačil po položnicah se je do 15. marca 1919 nabralo še 647 K 39 vin. Tega zneska pa ni bilo več mogoče dvigniti. Ko je bilo v časopisih naznanjeno, da se mora za te tirjatve zglasiti pri finančnem poverjeništvu v Ljubljani, sem takoj storil tam potrebne korake, da se bo ta znesek izplačal društvu pri likvidaciji po sklepu miru. Obenem sem pa tudi v imenu odbora pooblastil poštni čekovni urad države SHS, da dvigne ta znesek ob svojem času.

Tudi sem uredil vse potrebno, da ima društvo od 7. julija odprt račun v poštnem čekovnem uradu. Položnice sem takoj po-

Prejemki.

Računski zaključek za 1. 1918.

Izdatki.

	K	v		K	v
1. Saldo blagajne 31. decembra 1917	361	29	1. Slovenski Čebelar:		
2. Saldo pošne hranilnice 31. decembra 1917	4592	06	a) tisk in klišej Čebelarja 1917 K 2592-04		
3. Članarina	7691	34	b) tisk 1. številke 1918 . . . . . » 1035-—		
4. Za oglase	1015	—	c) vezava in frankatura . . . . . » 702-81		
5. Prebitok od sladkorja	6157	83	č) honorar uredniku, počni in		
6. Obresti pošne hranilnice 1. 1917	81	09	pisarniški stroški . . . . . » 670-—		
7. Volilo f Mrharia iz Staneč	20	—	d) honorar tajniku, blagajniku		
8. Darilo dr. Hitzelbergerja v Metliki radi			in upravniku . . . . . » 500-—	5.499	85
neke pravde	45	—	Poštnina	67	16
			Tiskovine	172	—
			Manipulacija in provizija pošne hranilnice	29	45
			Razno	49	29
			Vloga v Jadranski banki	12.286	20
			Vloga v pošni hranilnici 31. decembra 1918	204	57
			v blagajni	1.655	09
	19.963	61		19.963	61

Imetje.

Bilanca za l. 1918.

Dolgovi.

	K	v		K	v
1. Vloga rezervnega zaklada v Kmetški posojilnici	38	52	1. Tisk »Čebelarja« za 2., 3. in 4. številko l. 1918	3.845	75
2. Vloga v tekočem računu v Kmetški posojilnici	9	94	2. Frankatura, vezava in ekspedit »Čebelarja« 1918	669	42
3. Vloga v poštni hranilnici na Dunaju	204	57	3. Društveno premoženje	22.480	56
4. Vloga v Jadranski banki	12.286	20			
5. V blagajni	1.655	09			
6. Terjatve od podružnice v Voloski za 48 članov à 3 K	144	—			
7. Terjatve za inserate 1918	45	—			
8. Povračilo zastavnine od 297 vreč à 25 K	7.425	—			
9. Povračilo železnice: a) za ukradenih 1069 1/2 kg sladkorja à K 2.50	2.673	75			
b) za 10 vreč à K 25.—	250	—			
c) vozni in drugi stroški	748	65			
10. Posojilo za zalogo čebelarskega orodja	1.015	01			
11. Inventar	500	—			
	26.995	73		26.995	73

Pregledala in v redu našla:

Ljubljana, dne 22. aprila 1919

Ivan Černič l. r.

Alojzij Trínk l. r.

Ljubljana, dne 31. decembra 1919.

H. Zirkelbach
l. č. blagajnik.

slal vsem podružnicam v svrhu plačevanja naročnine in članarine.

Ravno tako se mi je posrečilo letos dvigniti potom ljubljanske kreditne banke, ki ima zvezo z Živnostensko banko v Prahi, zastavnino od 297 vrnjenih vreč po 25 kron, od v jeseni l. 1918. prejetega sladkorja. Preje je bil ves brzojavni in pisemski in denarni promet s čehoslovaško republiko zaprt. Ta vsota je sedaj tudi rešena.

Znesek 2673 K, ki ga ima železnica povrniti za 1069 kg ukradenega sladkorja, do danes še ni izplačan. Izgubljen pa tudi ta znesek ni, ker se je tatvina izvršila pred državnim preobratom in do takrat železnica še jamči za tatvino.

Pregled računov.

Pregledovalec računov g. Ivan Černič poroča občnemu zboru, da sta on in g. Alojzij Trink pregledala račune, jih našla v redu in predlaga, da občni zbor izreče odboru absolutorij.

Sprejeto.

Nato je sledila

volitev odbora

in sicer najprvo volitev predsednika.

G. Matej Vidmar predlaga za predsednika g. prošta Andreja Kalana.

Soglasno in z vzklikom sprejeto.

G. prošt Kalan prevzame predsedstvo in se zahvali za izkazano zaupanje.

Na predlog g. Lapajnetaja izvoli občni zbor soglasno za podpredsednika g. sadjarskega nadzornika M. Humeka v Ljubljani.

V odbor so bili izvoljeni sledeči gg.: Bukovic Avgust, računski nadsvetnik v Ljubljani.

Rojina Francišek, nadučitelj v Šmartnem pri Kranju.

Slapšak Julij, nadučitelj v Radovljici.

Strgar Janko, čebelar v Bitnjah pri Boh. Bistrici.

Mesar Ivan, ravnatelj Jugoslovanske knjigarne v Ljubljani.

Verbič Josip, profesor v Ljubljani.

Okorn Josip, čebelarški praktikant pri deželni vladi v Ljubljani.

Zirkelbach Henrik, posestnik v Ljubljani.

Namestnika:

Virijent Jakob, posestnik v Olševku pri Kamniku.

Babnik Janko, uradnik v tobačni tovarni v Ljubljani in posestnik.

Pregledovalca računov:

Elsner Ivan, oficijal pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani.

Kunaver Franc, žel. nadrevident v Ljubljani.

S tem je bila volitev odbora končana.

Zirkelbach Henrik izjavi, da je 12 let opravljal posel tajnika, blagajnika in upravnika, da pa v bodoče vsled stanovskega posla tega ne more več prevzeti. Občni zbor mu izreče zahvalo.

Predlogi:

Podružnica v Zagorju predlaga, da bi »Čebelar« objavil imena članov posameznih podružnic. Ta predlog je občni zbor odklonil z ozirom na že itak pičel prostor v listu in zaradi prevelikih stroškov.

Drugi predlog iste podružnice, naj se v svrhu nastavljenja tajnika osrednjega društva dvigne članarina, ako nima društvo samo tozadevnih sredstev. Uredi naj se pisarna, kjer bi društveniki, oziroma podružnice osebno ali pismeno dobivale informacije bodisi v gospodarskem ali inštruktivnem oziru.

Ta predlog občni zbor odstopi odboru, da ga po možnosti upošteva.

K prvemu predlogu te podružnice navetuje g. učitelj Šmajdek, da bi se raje izdal čebelarški koledar. Odbor naj vpraša podružnice, koliko izvodov koledarja bi vsaka podružnica naročila. Ako bi se oglasilo dovolj naročnikov, bi se izdal koledar, sicer ne.

Občni zbor sprejme ta nasvet in to nalogo poveri odboru.

G. Jurančič kot zastopnik štajerskih čebelarjev predlaga, naj bi se vršil občni

zbor čebelarskega društva vselej obenem z občnim zborom kmetijske družbe v Ljubljani.

Sicer sam na sebi jako umesten predlog se ne more brezpogojno upoštevati, ker bi se potem razni člani ne mogli udeležiti občnega zbora, ker bi bil na delavnik. Ko bi bil občni zbor Kmetijske družbe v soboto ali pondeljek, bi se predlog g. Jurančiča lahko uveljavil.

Drugi predlog g. Jurančiča je bil glede razpečavanja medu in odpravo carine.

G. Buković pojasni, da se sedaj postavljajo v Belgradu novi carinski tarifi. Kmetijsko poverjenitstvo je poslalo svoje nasvete v Belgrad in postavilo zelo visoko carino za uvoz tujega medu, še večjo pa za ponarejen med, za čebelarske potrebščine, katere nam primanjkujejo, pa najnižjo carino.

Gosp. podpredsednik Humek stavi z ozirom na velike zasluge, ki jih ima g. predsednik prošt Andrej Kalan za čebelarstvo, predlog, da ga občni zbor izvoli za svojega častnega člana.

Predlog je bil z velikim navdušenjem in ploskanjem soglasno sprejet.

Gosp. predsednik in prošt se iskreno zahvali za to izredno čast, izjavi pa, da po demokratičnih načelih na noben način ne sprejme te častne izvolitve.

Na vprašanje glede cene letošnjemu medu izrazi občni zbor svoje strokovno mnenje z ozirom na visoko ceno sladkorja, s katerim je bilo treba pitati skozi celo leto, da cena 40 K za kilogram ne bo previsoka. Že sedaj ponujajo tuji prekupci 35 K za kilogram, ki bodo imeli zraven še masten zaslužek.

S tem je bil dnevni red izčrpan. Ker se nihče več ne oglasi k besedi, zaključijo okrog poldne g. predsednik občni zbor z željo, da bi ajda, zadnji up čebelarjev, napolnila panji.

Po občnem zboru so si ogledovali čebelarji vzoren čebelnjak na marijaniškem vrtu, posebno so jih zanimalo lepo barvane končnice in pa obljudeni slamnati koši. Gosp. Buković je pa razkazoval čebelarjem razne izboljšave na vrtu razstavljenih Žniderskičevih panjev.

Ta dan gotovo ostane vsem udeležnikom občnega zbora v prijetnem spominu. Na svidenje drugo leto!

Kako naj čebelarimo na med v A.-Z. panjih?

V zadnji številki »Čebelarja« kritikuje g. Val. Jakelj moj članek o prevešanju, ter zastopa mnenje, da naj se prevešanje sploh opusti. O nelogičnosti in nasprotju mnenj, kakor tudi napačnih trditvah ne bom razpravljal, ker se mi ne zdi potrebno, pa tudi preveč bi se raztegnila taka razprava, ako bi se spuščal v podrobnosti. Omejiti se hočem samo na najvažnejše!

Spis g. J. bi bil zelo zanimiv, ako bi ne bil pisan enostransko in trditve s številkami dokazane. Problemi se ne rešujejo čez noč, ampak je treba večletnega temeljitega opazovanja in študija. Vsaka stvar ima svojo dobro in slabo stran. Naša naloga mora biti, da po možnosti dobre last-

nosti povečamo, kar je slabega omilimo, če že ni mogoče popolnoma odstraniti. V prvi vrsti moramo upoštevati krajevne pašne razmere in temu prilagoditi ves obrat, kajti kar eden v svojem okraju z uspehom uporablja, dostikrat drugemu ne služi. Odtod tudi različni načini. To pa še ni nikako nasprotovanje, ampak le izpopolnjevanje. Že v zadnjem članku sem zastopal mnenje, da prevešanje ne bo edina pot, ki nam bo omogočala uspešno čebelarjenje na med, in da se nam bo posrečilo z večletnim smotrenim delom priti do pravih zaključkov. Seveda bo moralo vršiti to delo mnogo čebelarjev, najbolje v vsakem čebelarskem okrožju vsaj eden.

Oglejmo si torej še enkrat oba načina,

prevešanje in nastavljanje v pravi luči in iz tega izluščimo jedro!

A. Prevešanje.

Osem let se poslužujem prevešanja, in ne morem trditi, da bi bilo slabo. Čebelarim v dveh krajih, doma in v Ljubljani. Uspehi so bili različni, vendar povoljni.

Dobre lastnosti prevešanja so:

1. Ako prevesimo o prave in času, razpolagamo ob glavni paši z velikim številom izletnih čebel in razmeroma le malo zalege. Kdaj naj torej prevesimo? Pravilno 2 do 3 tedne pred glavno pašo! Zakaj? Vsa čebelna zalega se v medišču v treh tednih izleže, dočim matica v tem času v novem plodišču ne more staviti zalege v obsegu kakor poprej, kajti čebele morejo negovati in greti tudi zalego v medišču. Vsled tega je v plodišču vsaj prve dni le malo čebel in se le polagoma polni. Razvoj zaleganja v plodišču je tudi odvisen od tega, kakšno satovje damo plemenjaku, ali izdelano ali pa sätnice. Navadno zahtevamo od vsakega prevešenca, da nam izdelata par satnic, katerih pa ne damo k steni, ampak vedno, če je drugo satovje že izdelano, na tretje mesto od stene. S tem zabranimo matici, ako ni posebno dobra paša, da ne more prve tri tedne zaleči več kot 3, kvečjemu 5 satnikov. In uspeh? Po treh tednih veliko izletnih čebel in v najboljšem slučaju 5 satnikov zalege. Takrat pa se začne tudi glavna paša! Samoobsebi umevno je, da bo tisti panj največ nabral, ki ima veliko izletnih čebel in le malo zalege. Ta teorija vendar ni napačna, ker drugače bi menda čebelarili samo s slabiči?!

2. S prevešanjem prisilimo čebele k večji pridnosti. Gnezdo, ki je bilo v plodišču, se sedaj skoro celo nahaja v medišču. V plodišču je le matica ter eden ali dva sata zalege, torej veliko praznega prostora. Naravni nagon čebele je, da se množi, in ravno s prevešanjem ji namesto rojenja nudimo to lepo prilžnost, seveda čebelarju v prid. Prevešen

panj ne miruje prej, nego da prostor napolni in izdelata. Ako je tako — in o tem ni nobenega dvoma — žival vendar dela in ne lenuhari.

3. S prevešanjem zabranimo večinoma tudi rojenje. Naša čebela je rojivka. Ko je panj poln, roji. Koncem aprila plemenjak v A-Ž panju napolni plodišče, in tedaj stojimo na razpotju: Ali razmnožuj, ali pa izrabi priliko, da pridelaj med! Rojev imamo že iz kranjčev dovolj, zatoorej bomo panj prevesili! S tem damo matici prilžnost, ker ima veliko prostora, da lahko zalega in panj se v 4 do 5 tednih razvije v ogromno družino. In ravno vsled velikega prostora, ki ga nudimo matici za zaleganje, ljudstvo vsled obilega dela ne misli na rojenje. Seveda hodijo tu v poštev pred vsem lastnosti matice. Zato jih pa odbirajmo in sicer ne od rojivcev temveč od medičarjev. Odbiranje takih matic in dobra paša je tista umetnost, da čebele brez pripiranja matice obračajo vso pozornost na med!

Matičnjakov v medišču nisem našel, odkar zapiram izletalnice v medišču (glej članek »Prevešanje«) razen, ako hoče panj preleči. Seveda v posameznih slučajih panj roji, posebno ako smo prepozno prevesili. To pa ne more biti vzrok, da bi prevešakratkomalo obsodili.

4. Ako prevešamo, čebele raje nosijo med v medišču. Narodni pregovor pravi, da še zajec večkrat tja leti, kjer se skoti. Isto je tudi pri čebeli. Le opazujmo njihovo delo v medišču! Videli bomo, da ob razmeroma srednji paši, — dobra je pri nas bela vrana — sprti napolnijo vsako celico, iz katere je izlezla mladica. In s tako pašo moramo mi računati. Vsled prevešanja znosijo čebele skoro ves razpoložljiv med v medišču, kajti v plodišču je večinoma sama zalega in cvetni prah. Zato pa tudi ne moremo, kadar točimo, pobratiti iz medišču vsega medu. Če se bomo tega držali, tudi ljudstva v normalnih letinah ne bodo o kresu suha!

5. Pridetek medu pred le-

tom 1911 in sedaj. Dokler še nismo čebelarili v A-Ž panjih in se posluževali prevešanja, ampak nastavkov (Gerstung), so bila medišča večinoma prazna, dočim sedaj, odkar prevešamo, vsako normalno leto lahko računimo na gotovo količino medu.

Seveda, kdor čebelari v razmerah, da mu ni treba prevešati, in mu čebele brez prevešanja nanosijo polno medišče, temu je le čestitati, dočim smo mi tako dolgo, dokler ne dobimo drugega načina, prisiljeni prevešati.

Senčna stran prevešanja je ta, da so čebele nekaj časa razburjene, toda to traja le nekaj dni in potem letijo zopet popolnoma normalno, ker se hitro vžive v nove razmere, dočim delo nikakor ni tako grozno in gnusno, kakor trdi g. J. Priznam, da je prevešanje huda operacija, ki jo pa čebele hitro prebole. Seveda bi bilo boljše, ako bi dosegli uspeh brez prevešanja. Zatorej delajmo smotreno in morebiti bomo kdaj dosegli boljše uspehe brez prevešanja, kot jih sedaj s prevešanjem.

B. Nastavljanje.

Vsled rojivosti naše čebele se le redkokdaj posreči, posebno, ako je panj že zelo razvit, privabiti čebele, da bi nosile med v medišče. G. J. jih privabi z medom in to že v zgodnji pomladi. Igrača je seve-

da privabiti čebele ob dobrih letinah, ko napolnijo vsak kotiček in vsako škatljo. Toda to je pri nas žalibog zelo zelo redkokdaj. Zadovoljni smo, ako imamo srednje letine. Na jesensko pašo, ajdo, reso ne računimo veliko, razen letos, in smo zadovoljni, ako naberejo za svojo uporabo. Vsa leta, kar čebelarim, je medila ajda samo enkrat izdatno. Najboljša pašna doba je pri nas maja in junija, in takrat moramo biti pripravljene. Toda ravno takrat se pripravljajo ljudstva, katerim smo medišča samo odprli, na roj, moč se torej cepi. Nabira pač samo prvec, dočim z izrojencem ni nič en mesec, dokler matica ni oplojena. Vprašanje je, koliko nabere plemenjak predno roji. Tudi roj nam gotovo nekaj da, ko ga jeseni kasiramo.

Ta način ima sledeče dobre lastnosti:

1. Ni treba prevešati, 2. imamo jeseni samo mlade matice.

Kolik je povprečen pridelek medu, to pa treba šele dognati.

Senčne strani so pa: 1. Ob glavni paši se moč cepi, 2. ogrebat in čakati moramo na roje, kar ni posebno prijetno in ne vedno mogoče, imeti bi bilo treba veliko večji prostor in še enkrat toliko A-Ž panjev kot doslej zaradi rojev, torej bodo tudi stroški večji in tudi več dela. Česa se bomo v poznejših letih posluževali, bodo pokazale izkušnje. Zatorej na delo!

Kaj je z lipo?

Čebelarim že 11 let v kraju, kjer raste široko- in ozkolistna lipa. Ta druga v veliki večini. Cveto sicer več ali manj vsako leto, a znatno so medile le enkrat. Letos le eno popoldne.

Mislím, da se ne motim, če trdim, da medijo bolj proti večeru, po deževnem vremenu ob soparnih, a brezveternih, mirno-oblačnih dneh, ko je v ozračju veliko elektrike. Solnce in veter izsušita ves nektar. Med je redek, svetlo-rumen, prijetnega okusa, zgosti se v par dneh. Amerikanski

čebelar Doolittle (beri Dulitl) trdi, da je lipa v njegovem kraju najboljša medunosna rastlina. Pravi, da je neko leto tako obilo medila, da je nabral prav močan panj dnevno 10 kg medu. Drugi čebelar Gallup celo zatrjuje, da je dobil v treh dneh 33 kg lipovega medu od posameznega panja.

Vedeti pa moramo, da dobijo Amerikanci toliko medu od srebrnolistne lipe (*Tilia argentea*), ki raste v celih gozdih na obrežju rek Severne Amerike. Ker je pa pri nas za medovanje lip malokdaj ugodno

vreme, zato je lipa za nas čebelarje skoro brezpomembna.

Je pač vsako izločanje nektarja závisno od lege, zemlje in največ od vremena.

Drugod n. pr. zelo hvalijo pravi ko stanj, jaz ga pa sploh ne upoštevam, dasi ga je precej v našem kraju, ker pri nas

premalo medi. Tako je z ravšeljem (Rhododendron). Letos je pričel 1. in 2. velikega srpana jako dobro mediti, čebele so, posebno opoldne, trumoma letele proti goram, a kaj ko je po dveh lepih, gorkih dneh zopet nastalo deževno in hladno vreme!

Fr. Lakmayer.

Karbolinej.

Posnamem iz svojega čebelarskega zapisnika.

Prezimljenj panj št. 8 je imel 22. vel. travna 1918 tri sate gnile zalege. Pokrovcic celic udrti, luknjičasti, v celicah očrnela zalega, v mnogih temnorja, smrdeča, gosta tekočina. Zanašal sem se, da so vsi panji v redu, ker so bili zelo čebelni, in zato jih nisem pregledaval od 29. mal. travna, ko sem prav močnim poveznil nastavek in vanj prevesil nekaj čebelnih satov iz vališča.

V tem panju se je pojavila ta strašna čebelna bolezen že tri leta zaporedoma. To pet sem izbral za ozdravljenje posebni način.

Zalego sem zvečer izrezal in sežgal. Čebele na ostalih zdravih satih sem pomaknil v stransko medišče istega panja, ki je bilo prazno. Pridejal sem jim dva popolnoma izdelana sata in en sat z medom.

S premikalno deščico sem jih ločil od okuženega plodišča in jim odprl prašnico medišča. Sedaj sem v okuženem plodišču ostrgal z grebljico dno, stene in strop, dobro z ostro cunjjo odrgnil in namazal dvakrat v dveh dneh z navadnim, črnim karbolinejem, kakršnega prodajajo po trgovinah za mazanje kolov, plotov itd. Vsakdo si lahko misli, kakšen smrad je puhtel iz

panja in celo iz njegovega stranskega medišča, kamor sem preselil okužene čebele! Opazoval sem te reve, ko so drugi dan izletavale in se vračale v panj. Tri dni se jim kar ni hotelo vanj! Pa ni čuda, saj je smrdel ves čebelnjak po karbolineju kakor bolnišnica. Čebele sem razkužil s formalinom. (Kako? Op. ured.) Dne 17. rožnika sem vališče dobro obrisal s suho cunjjo in vsadil vanj zelo močnega prvca iz št. 1. Dne 1. mal. srpana istega leta sem preselil iz nje na št. 12 v stransko medišče 4 sate zalege s čebelami in matico in na njegovo mesto — torej v panj, ki je bil že tretje leto okužen — sem vsadil prvca iz vališča št. 12.

Dne 11. vel. srpana sem uničil prej okuženi družini staro matico, da so si vzgojile same mlado. Pri vzimljenju sem uničil še staro matico v plodišču in obe združil. Zalege je bilo obilo in vsa zdrava, medu pa za prezimljenje tudi dovolj. Prezimil je zelo dobro in letos dal 6. rožnika zelo krepkega prvca. Za letošnje roje dosti zgodaj! Drujca z dne 19. rožnika sem mu vrnil. Panj je poln čebel in zdrave zalege. Posebnost je le ta, da čebele v tem panju (plodišču, namazanem s karbolom) niso napravile skoro nobenih voščenih prehodnikov iz satja na strop ali na stene.

Fr. Lakmayer.

Malo tožbe — več vztrajnosti.

Ko sem pretekle deževne dni s svojim dobrim in vestnim čebelarjem stal pred čebelnjakom, skrbno negovanim in polnim življenja v panjih in — smrti pred njimi, mu porečem po kratkem molku: »Napišite ob priliki par vrstic, da jih pošljeva »Čebelarju« in malo potoživa drugim, morda srečnejšim čebelarjem.« — In glej, že drugo jutro sem imel to-le poročilo:

»Letošnje leto je zelo žalostno za čebelarje, posebno v nekaterih krajih Gorenjske, kjer je zmeraj vetrovno vreme. Razen par dni v juniju ni bilo še prav nobene paše. Lipa je odcvetela v dežju in vetru. Zadnje upanje imamo še v jesensko pašo.

Nenavadne pojave je bilo letos opazovati pri čebelah. V juniju so se tako prašile, da niso bili samo panji črni čebel, temveč tudi streha in okolica čebelnjaka. Govoril sem z več čebelarji; nekateri trde, da je to vzrok sladkor, zopet drugi, da je taka bolezen. Po mojem mnenju je pa vzrok največ narava sama.

Prvič je bilo letošnje leto zelo hladno in vetrovno, drugič pa so bile čebele vzgajene na samem sladkorju; mladina je šla vsa v solnčnih dneh ven in po tleh. Ko je dala narava prve kaplje medu, je bilo tako boljše; zato so bili letos tako zelo pozni roji, veliko je pa jalovcev, ker je prehitro minila paša; roji bodo pa tudi ostali slabiči, ako jim jesenska paša kaj ne pomore.

Pri Žnidaršičih se čebelarji letos nekoliko lažji, kakor pa s kranjčiči, ker letos niso delali na roje. Tudi jim zaloge dalj

časa trajajo kakor pri kranjčičih, ker so dobro izrabili tisti čas, ki jim ga je narava odločila za branje.

Izmed dvajsetih jih je ostalo osemnajst popolnoma v redu. Pri dveh se je pa pripetilo ta-le izredni slučaj. Prvi je bil brezmatičen. Pet zaporedoma pridejanih matic je pomoril. Vsako je imel le tako dolgo, da je zalego pokril; sedaj pa ne vzame nobene več. Tudi matičnjake pokvarijo čebele takoj. Drugi je pa imel dve matici naenkrat. Kaj tacega se mi še ni pripetilo. Ko dne 3. malega srpana pregledujem panj, najdem takoj na prvem satu matico, ko pa vzamem zadnji okvir v roko, dobim zopet eno, popolnoma enako prvi. Ker nisem mogel dognati, katera je prava, sem dal eno v medišče. Čez dva dni pogledam za njima in glej, obe sta stavili zalego. Tako sem jih pustil mesec dni. Ker so se čebele hitro množile, sem moral eno odstraniti. Po mojih mislih je bila ena izvaljena v medišču in ker so bili panji pri prevešanju zopet od zgoraj odprti, se je oplodila in šla spodaj nazaj notri.

Dobre čebele, veliko čebel — a nič medu! Žalostna nam majka!»

»Resnico, bridko resnico govori moj vrli čebelar. Tako žalostnega leta ne pomnijo pri nas niti najstarejši čebelarji. Ni rojev ne medu. Ali naj radi tega obupamo? Ne, nikakor ne! Kdor obupa, ta podleže. Z žilavo vztrajnostjo, ki je lastna severnim kulturnim narodom, gojimo naše ljubljenske naprej in strezimo jim v dnevih nesreče. Za dežjem mora priti solnce!«

Fr. K. — Selo.

Čebela — zdravnik.

»Ampak gola in čista resnica je; moja soproga se ima zahvaliti čebelam in samo le čebelam, da je rešena protina, tako vam povem!« — Tako je zbranim trškim veljakom zatrjeval v gostilni pri Zlatem Studencu dr. Strižnik, notar pa tudi velik če-

belar pred Gospodom. — Ne bodi hud, prijatelj dr. Mazač, ampak vsa tvoja priznana zdravniška spretnost ni pomagala nič. Pošiljal sem jo po tvojem nasvetu iz enih toplic v druge. Iskala je zdravja v Čatežu in Krapini, v Varaždinu in kaj vem

vse kje, popila je neštete steklenice zdravil, porabila nešteto lončkov raznih mazil iz doktorjeve lekarne, a pomagalo ni vse skupaj nič. Revica je prevpila in preječala cele dneve in cele noči; vsako poletje jo je vrglo v posteljo. Zadnjikrat je ležala celih šest dolgih tednov, kar jo je tako zdelo, da bi se bila smilila kamenu na cesti. No, in povedati hočem, kako se je te hude bolezni iznebila in ozdravela popolnoma in sicer brez pomoči dr. Mazača. Saj ne bodeš nevoljen, prijatelj, če to poudarjam, ampak, kar bodem povedal, je gola in čista resnica.

Torej pred petimi leti je bilo. Čebele so mi meseca maja nenavadno obilno rojile. Nekega dne so mi kar trije panji obetalı drujce, saj so v njih matice pele in kvakale že nekaj dni. Toda prav tistega popoldne sem imel v svoji pisarni neko zelo obširno zapuščinsko razpravo, ki sem jo moral na vsak način voditi sam. Moral sem oditi takoj po obedu, toda čebele je bilo treba pa tudi pravočasno oskrbeti, ker drugače drugi roji, kakor znano, kaj radi pobegnejo. Imel sem sicer prav pridnega hlapca, samo, da je bil revež malce udarjen na pameti, in bržčas je bil prav zaradi tega tudi velik bojazljivec. Pa moja soproga je bila že takrat dokaj veščā v takih opravkih, zato sem odšel popolnoma brez skrbi, češ, hlapec bode že opravil, saj bode žena odredila, kako in kaj. In res. Rojili so vsi trije panji, pa hkrati. Baje, da so se čebele celo uro sukale nad vrtom, a vsedle so se potem v nek okleščen hrastič v sosedovi seči in sicer vse troje skupaj v en sam velik roj. Hlapec se torej pripravi k ogrebanju. Toda vreme je bilo tisti dan nenavadno soparno in hlapca čebele tudi niso marale preveč, skratka, čez nekaj časa potem pomoli ta že precej zabreklo glavo v kuhinjo. »Gospa, ne morem, so preveč hude.« In pri tistem hlapcu je bilo že tako: če je rekel ne, ni pomagalo nič, čeprav bi ga bil z voli skušal premakniti. No, moja soproga ima, prav kakor jaz, posebno veselje do čebelarstva in je opravila tako delo že dostikrat sama, če mene ni bilo ravno pri rokah. Tudi v tem slučaju se je takoj pripravila k delu. Ampak ta slučaj se ji je zdel po pravici precej težaven, kajti, vroče je bilo, čebele so se dele med gostimi vejami in treba je bilo plezati po lestvi precej visoko. Slučajno je stala na mizi malone polna steklenica bizeljanca, ker se je meni preveč mudilo v pisarno. Natočila si ga je torej, kar sicer ni bila njena navada, kar dva kozarca in

potem se je baje res dokaj pogumno lotila dela. Toda, komaj je po lestvi pristopicala do roja, so čebele ovohale jim skrajno zoprni vinski duh in takoj se jih nekaj zapraši v lice. Čebelna kapa je namreč v mojem čebelnjaku neznana stvar. Seveda se je soproga jadrno umaknila z lestve. Doma ji pa pride na misel, da bi jo jaz utegnil zbadati, češ, užugale so te. Tudi se je bala, da bi se roj dvignil. Zato se je osokolila, da ga hoče vseeno spraviti, naj velja kar hoče. Ali, da bi si za tako nevaren opravek pridobila potrebne korajže, ravnala se je po mojem preizkušenem vzgledu. Potegnila ga je zopet in pogumno odšla na delo.

Zopet je lezla po lestvi. Gorenji klin lestve pa je slonel ravno na grči tistega dokaj šibkega okleščenca. Ko se je torej soproga vzpenjala kvišku, vdrla se je lestva pod njeno težo nekoliko v zemljo in znižala toliko, da je zdrknil gorenji klin pod grčo. Okleščenec se je zaradi tega seveda stresel in — malone ves roj se je vsul moji soprogi v obraz, na vrat in na prsa. Ta nesrečni slučaj in pa to, da ji je sapa precej dišala po vinu, oboje je čebele toliko raztogotilo, da so jo klale, kar se je dalo. — — — Kako je bilo potem, mi nihče ni mogel povedati. Ali mislil sem si, da je moralo biti grozno, strašno, zakaj trava je bila daleč naokoli povaljana in pomandrana v pravem pomenu besede. Na silni krik je prihitela moja družina in so pritekli sosedeje, da so jo s silno težavo rešili iz krempljev razljutega roja. Brezštevlnih pikov jo pa seveda niso mogli ubraniti. Baje, da je bila podobna živemu mravljišču. — Pozno na večer se vrnem, ne da bi bil vedel, kaj se je zgodilo. V kuhinji vse tiho. Sobarica mi prileze vsa otekla nasproti. »A, kje je gospa?« jo pobaram. »V spalnici.« Vstopim, nič dobrega sluteč. Na postelji najdem silno odebeljen, otekel in zabrekel nestvor, svojo ženo, ki v resnici ni bila več človeku podobna. Kaj da se je zgodilo, mi ni bilo treba povpraševati. Prestrašeni tečem po dr. Mazača, a ni ga bilo doma. Zavijali smo torej nesrečnico v rjuhe, namočene v mrzlo vodo in ji strgali z ostrimi žlicami raz kožo žela, katerih je bilo toliko, kakor bi bila na drobno potrošena s kuhano kašo.

No, smrtne nevarnosti pač ni bilo. V treh dneh je bila moja žena zopet, kakor navadno in — kar je v resnici čudež, tisto poletje, kakor tudi ves čas pozneje je ostala, kar se protina, ozir. revmatizma tiče,

zdrava do današnjega dne. Čebele so jo temeljito ozdravile. Torej ima dr. Terč v Mariboru popolnoma prav, ki uporablja že mnogo let čebelni pik zoper revmatizem. — — —

Deset let je že preteklo, odkar nam je notar pripovedoval o čudežnem ozdrav-

ljenju svoje soproge in znano je v celem trgu, da je ni kmalu tako zdrave in čvrste žene, kakor je gospa notarjeva. Revmatizma že dobrih 15 let ne pozna, ampak čebele, ki so jo bile tistikrat tako neusmiljeno oklale, ima od te dobe še desetkrat rajši.

Vesti iz podružnic.

Iz Škocijana pri Mokronogu na Dolenjskem. (Ustanovitev čebelarске podružnice.) Dne 20. mal. srpana t. l. se je vršil v Škocijanu ustanovni shod čebelarjev iz Škocijanske okolice, da se ustanovi čebelarška podružnica. V ta namen je imel upravitelj kmetijske šole na Grmu gosp. A. Lapajne čebelarško predavanje, v katerem je pojasnil ugodno lego tukajšnjega kraja za čebelorejo, način, kako bi se pri nas dvignila ta panoga in pomočki v to. Zbralo se je nad 20 čebelarjev in nekateri drugi interesi. Navzoči čebelarji so bili takoj pripravljeni za to, ter so zbrali svojim načelnikom vnetega čebelarja g. Franca Obrča iz Grmulj pri Škocijanu, tajnikom g. nadučitelja Benedičiča iz Škocijana. Za pristop se je priglasilo 10 čebelarjev, zglasili pa se bodo še drugi, kateri so bili ta dan zadržani zaradi sušenja krme. Splošna želja je, da se pri nas širi čebelarstvo. Čebelarimo izključno z domačo sivo kranjsko čebelo, ki donaša najvišji pridelek in je krotka kot jagnje. Navzoče čebelarje je veselilo, ko so zvedeli, da so vse sosedne občine kakor Raka, Kostanjevica, št. Jernej in Bela cerkev že ustanovile svoje podružnice ter s tem pokazale svoje posebno zanimanje za to panogo. Čebelarji imajo prav. V krajih, kjer je za čebelarstvo najugodnejša lega in obilno paše, tam naj se goji ta panoga, da bodo deležni koristi, ki so sicer izgubljene. Pohvalno je omeniti, da je gospod nadučitelj Benedičič s svojim vplivom dosegel, da so se čebelarji z vso vnemo oprijeli misli ustanovitve čebelarске podružnice ter da je pričakovati, da se bode ta ugodno razvijala. A. Lapajne.

Iz št. Jerneja. (Ustanovitev čebelarске podružnice v št. Jerneju.) Št. Jernejska dolina je znana po Slovenskem radi svoje idilične lege, prijaznih vasic, rodovitnega polja, vinskih goric, obsežnih gozdov, vzornega obdelovanja zemljišč, umne živinoreje zlasti konjereje in ker tukaj živi dobrostrčeno ljudstvo, ki je vneto za napredek. Odtod toliko razumništya, ki izhaja iz tega kraja. Od zgodnje spomladi do pozne jeseni je tudi za čebelice obložena bogata miza;

treba jih je le postaviti na pravo mesto blizu Gorjancev ali Viničavrha in blagor se kmalu vidi. Zato je bila splošna želja, da se ustanovi čebelarška podružnica, ki naj skrbi, da se ta panoga začne umneje gojiti. V ta namen se je vršil dne 13. mal. srpana t. l. popoldne v šolskem poslopju ustanovni čebelarški shod v zvezi s čebelarškim predavanjem. Akoravno je bilo vroče poletno vreme, ki je klicalo posestnike na travnike k senu, so se vendar zbrali vsi čebelarji iz št. Jernejske okolice k zborovanju. Udeleženci so si soglasno izvolili za svojega načelnika vzornega čebelarja gospoda Kovačiča starejšega iz Vrha pri št. Jerneju, njegovega sina pa za tajnika. Izmed navzočih jih je pristopilo takoj k društvu 18. Nato je sledilo kraju in letnemu času primerno predavanje upravitelja kmetijske šole na Grmu g. A. Lapajne, ki je v obsežnem predavanju navajal sedanja najvažnejša opravila in opozarjal, kako naj čebelarijo, da bodo imeli uspehe. Ob sklepu so se podali nekateri udeležniki na dom novoizvoljenega načelnika, kjer jim je razkazal svoj čebelnjak in pojasnjeval svoje delovanje. Javnega priznanja je vreden mož, ki ima poleg obilega dela kot večji posestnik še voljo, čas, da oskrbuje tak za št. Jernejsko dolino vzoren čebelnjak. Kdor si ga ogleda ter opazuje njegovo delovanje, postane vnet čebelar.

A. Lapajne.

Čebelarška podružnica za gornjegrajski okraj je imela svoje poučno zborovanje dne 13. malega srpana t. l. pri čebelarju Fr. Krajncu na Kropi. Udeležba je bila prav povoljna, kajti izmed 80 včlanjenih čebelarjev je prihitelo približno polovica na ta shod. Po kratkem pozdravu preide predsednik g. Josip Terčak k dnevnemu redu. Zapisnik zborovanja iz Ksaverija dne 16. marca t. l. se odobri. O čebelarjenju v A. Ž. panju je poročal g. Valentin Pulko, nadučitelj iz Gorice, prav temeljito in umljivo. Panj, katerega je predavatelj sam izdelal, opisal in priporočal — je marsikoga pridobil, da bode o prihodnji ženitvi nastanil svojo čebelarško rodbno v takšen panj. Društveni predsednik je prav poljudno rešil

točko: »Med in njegova uporaba v gospodinjstvu«. Obravnaval je sledeče točke:

1. Važnost medu v gospodinjstvu.
2. Lastnosti medu. a) raznovrstnost v okusu, b) barva medu, c) shranjevanje medu.
3. Vporaba medu v gospodinjstvu.
4. Druga vporaba medu in sicer: a) med v zdravilstvu, b) med v kuhinji, c) med za pravo pijačo.

Ker nam je v letošnji skrajno slabi spomladi sladkor rešil naše ljubljenske — so udeleženci shoda soglasno sklenili, da se zaprosi zopet za 3000 kg sladkorja za jesensko krm-

Končno smo rešili še nekaj drugih važnih vprašanj, na kar se je lepo uspelo zborovanje zaključilo z željo, da se v kratkem zopet snidemo pri kakem čebelnjaku. J. T.

Četrty čebelarški shod čebelarške podružnice za Savinjsko dolino se je vršil 27. malega srpana pri g. Rojniku p. d. Plavcu na Podvrhu blizu Braslovč. Zbralo se je okroglo 50 čebelarjev in čebelaric iz bližnje okolice; zlasti je bilo veliko mladih fantov začetnikov.

Društveni tajnik je predaval o prednostih premakljivega dela ter mrzle stavbe, priporočujoč A. Ž. panje, kakršne ima vpeljane že g. Rojnik. Omenil je tudi varčevanje s satjem in kako je praktično kuhati voščine. Pri priliki je toпло priporočal solnčni topilnik.

Vrste čebel in njih razvoj pa smo si ogledali na satniku, ki ga je prinesel g. Rojnik iz enega A. Ž. panja. — Tudi na razna stavljenja vprašanja je končno odgovarjal g. predavatelj.

Po končanem shodu smo si ogledali še Rojnikov vzoren živinski hlev, za katerega je bil celo odlikovan ter njegovo praktično leseno točilo lastnega izdelka, ki prekaša vsako kupljeno kovinasto, ki ga povrh še sedaj v občie dobiti ni. — Prosil bi g. Rojnika, da pošlje g. uredniku sliko in kratek popis tega svojega točila. (Prosimo! Uredništvo.)

Šolski ravnatelj g. Fran Lorber iz Braslovč se predavatelju imenom vseh zbranih zahvali za trud ter prosi za poseben čebelarški tečaj za začetnike. Tak tečaj naj bi se vršil pozimi. Gospej Rojnikovi pa hvala lepa za gostoljubno pogoščenje! Poročevalec.

Čebelarški shod in ustanovitev čebelarške podružnice v Središču. V nedeljo, dne 27. malega srpana se je vršil v Središču v društvenem domu lepo uspeli čebelarški shod. Na shodu je predsedoval naš neumorno delavni in priljubljeni g. Jurančič, ki so ga čebelarji z velikim zanimanjem poslušali. Po

predavanju se je ustanovila nova čebelarška podružnica za Središče in okolico. Pristopilo je takoj 29 članov. Izvolil se je sledeči odbor: Franc Hernja, predsednik; Ernest Novak, podpredsednik; Ivan Čuček, tajnik in blagajnik; Martin Dogša in Alojz Štiberc, odbornika. Po izvolitvi odbora smo se podali k čebelnjaku podpisanege, kjer je g. Jurančič praktično izvršil revizijo izrojenca glede opraitve matice. Ogledali smo si še tudi druge koristne naprave in se o marsičem razgovorili. Hitro nam je minil čas, dasi je shod trajal od ½ 2. do 6. ure. Čebelarji, s tem, da ste pristopili v tako lepem številu h čebelarškemu društvu, smo si postavili trden temelj za napredek v čebelarški stroki v našem kraju. Pomagali bomo širiti omiko in blagostanje in s tem koristili sebi in svojemu narodu.

Člani čebelarške podružnice za brdski sodni okraj v Krtini blagovolite naznaniti podpisnemu do 25. t. m. število in vrsto panjev katere nameravate vzimati. Z naznanilom sporočite tudi, koliko sladkorja rabite za ješensko pitanje. Obenem vas prosim da pošljete v zmislu sklepa letošnjega občnega zbora doplačilo na članarini v znesku 6 K.

Ivan Šmajdek.

Ustanovni občni zbor čebelarške podružnice v Slovenjem gradcu je bil dne 3. velikega srpana ob 10. dopoldne. Predavanje na shodu je prevzel g. okrajni šol. nadzornik Lud. Černej. V eno in pol urnem govoru je temeljito pojasnil korist organizacije in velik pomen čebelarstva v prirodnem in narodnem gospodarstvu. Priporočal je vpeljavo moderne čebelarstva na med s premakljivimi panji zlasti A. Ž. panj. K podružnici je pristopilo takoj 42 čebelarjev. To število se bo pa še pomnožilo, ko vzdramimo tudi zaostale zaspance. Shoda se je udeležil tudi vlač. g. mestni župnik A. Čížek in več gg. učiteljev. — Podružnica je izvolila sledeči odbor: Predsednik: Frid. Ferk, posestnik iz Slov. gradca; njegov namestnik: Janko Pruš, čevljarski mojster iz Slov. gradca; tajnik: Franc Vavkan, posestnik v Šmartnu; blagajnik: Roman Vrešnovnik, ključavničarski mojster v Slov. gradcu; odborniki: Karol Barlé, učitelj v Šmartnu pri Slov. gradcu; Martin Vrečko, šolski voditelj v Pamečah pri Slov. gradcu; Ignacij Sovan, čevljarski mojster in posestnik v Slov. gradcu. F. F.

Shod čebelarške podružnice v Zagorju ob Savi bo 7. kimavca popoldne pri g. Lovraču. K obilni udeležbi vabi odbor.